

ELSŐ JELENET

CAESAR

Egészséges és szép kisfiú, gratulálok.

SERVILIA (*odaugrik*)

Vigyázz, Caesar, leejted!

CAESAR

Dehogy ejtem le, hülye vagy?

BRUTUS

Oá!

BIBÓ ISTVÁN

1.

A félelem hínárjával fejünkön
Pózolunk egy messze benyúló stégen,
Nem halászunk, nem hajózunk, nem úszunk.

Kisállami nyomorúság: ha úszunk
Kellett, lovat adtak alánk, s ha lóra
Kaptunk, elbotlott egy pocsolya szélén;

Most egy tengerszerű pocsolya stégjén
Ünnepeljük, hogy bár nem megy az úzás:
Mindig van ötletünk, hogy ki miatt nem.

2.

Ezt az országot kellett megszeretnem.

3.

Ezt az országot kellett megszeretnem:
Prédikátori attitűd; fellépés
Közellenségek Hetén számlatömbbel;

Zsonglőrködés érdeklél és közönnel,
Mindig úgy, hogy új legyen a mutatvány;
Lábjegyzetelt vélemények világa

Program szerint eresztve-visszarántva;
Válasz helyett a kérdés tompítása;
Kihagyhatatlanok Klubja előtti

Kuncsorgás az ingyenjegyért, belóni
Egy társaságot, amihez csapódom,
Bárkit, aki bevisz, s színpadra lökhet,

Ha nincs saját teljesítmény vagy ötlet.

4.

Aztán persze sorolhatnám a többit.

5.

Azt hiszem, hogy ez itt messzemenőig,
Minden sejtjével, minden oldalával,
Ellenzői és barátai összes
Ismerősével, telekszomszédjával
Megérett arra, hogy egy átlövésből
Rúgjanak neki egy egyszerű kérdést,
Amitől mi, hínárral pózolók
Kapaszkodni kényszerülünk a stégen.

S tessék-lássék máris tisztázni kezdjük,
Mit is értünk egyszerűségeen!

6.

Nem elmenni, azt hiszem, egyszerű.

7.

Nem nyávogni, mért maradtál – ez is.

8.

Fogalmazni valami szart, amit
Eleve a kútba fogalmazol
(Szinte hallod, hogy már a harmadik
Mondata a vízbe lóg), egyszerű.

Parlamentben ülni, az éjszakás
Portástól kérni egy kávét, igen,
Ez egyszerű. Megkérdezni, mi lesz
Majd, ha megbukik a köztársaság,
Meggvárni, amit mond, sokat tanulni
Abból, amit mond, úgy is, hogy világos:
Fogalma sem lehet arról, amit mond:
Mindez olyan egyszerű, mint a tankok.

Meggvárni, míg leparkolnak alád.
Hallgatózni: röhögcsélnek a tiszték.
Ujjaiddal dobolni, míg lépcsőznek.
Átolvasni még egyszer a papírt:
Ezek itt rémesen egyszerű dolgok.

A nyelvükön kínálni hellyel őket,
Nem rázkódni meg, hogy felszabadítók –
Így hívják magukat; foglaljanak helyet,
Halkan mondani, ez is egyszerű.

Ezerszer körbezárt, minden barátod
Által otthagytott, középen hagyott,
Fegyvertelenül és feltétlenül
Jóhiszemű emberként felmutatni
Azt a papírt, mely a művet neked,
És kibökni vele a szemüket,
Én azt hiszem, ez a legegyszerűbb.

9.

Mindez olyan egyszerű: szinte kérdés.
Olyan szépen tették fel: szinte válasz.
Bármikor a köztársaság a kérdés,
Ha válasz kell: hát a köztársaság az,
Oly egyszerű, nézd, milyen egyszerű.

10.

Az a portás rég hazament és meghalt,
Dédunokája krisztusi korú.
Nem tudja, hogy mi az a háború,
Nem kér semmit a mások sikeréből,
Kudarckat viszont sajátának érzi.

És most ugrik egy nagy fejest a stégről.

A PEZSGŐ

Kovács Ferinek, köszönettel

A pezsgő a munkásosztály itala,
És a képviselői testén átszűrve
Issza.

SEMMI SINCSÉN, MI

Semmi sincsen, mi ne lett volna már egyszer,
Csak mindig újabb betyárokkal verekszel,
Édes állam, s ahova el nem érsz,
Ott más a szív, a fegyver és az ész.

Magasra nőttél, harcolsz villámmal, jéggel,
Vándormadár jön, ágaid veri széjjel,
S a gyökered jó ember sose látta:
Leér az éjszakás rablóvilágba.

Semmi sincsen, mi ne lett volna már egyszer,
Mindig kizöldülsz, és mindig megbetegszel.
De állsz, s míg állsz s törzsed vastagodik:
Ereidben álmodunk valamit.